

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۶/۱۶

واحد فقیري

د افغانستان معما

بناغلی امین سیکل د جون پر ۱۳ کی لیکي د افغانستان مغلق حالت بنایي یوازي د امریکا او روسیې په موافقې باندي فیصله نه سي، بلکي بنایي دا ضرور وي چي د ملگرو ملتونو د امنیت د شورا پنځه دایمي غړي هم یوې اجماع ته سره ورسېږي، او بیا یوه داسي موافقه عملی کړي چي په نتیجه کی افغانستان باثباته کړي. پروفیسور سیکل ادامه ور کوي او لیکي د ۲۰۱۸ په جنوري کی اشرف غني په عام محضر کی اعتراف وکړ چي د امریکا له حمایته پرته به بی حکومت دوام و نه کړي. نن سبا هم د هغه هماغه اقرار بېخي صدق کوي. د افغان حکومت بی نظمه او گډوډ دی، او د افغان اردو مازي طالبان له ځانه لیري ساتي.

بلخوا، جمهورریس ترمپ غواړي چي له افغانستانه راووزي. البته که چیري ممکنه وي، هغه غواړي چي د یوې سیاسي مصالحې په چوکاټ کی دا هدف تر لاسه کړي. نو لهدا، طالبان داسي فشار نه ویني چي امریکا او د افغان حکومت داسي مفت ایله کړي.

واضح خبره ده چي د افغانستان مشکل نظامي نه دی، او د هیواد خرابېدونکي امنیتي حالت سياسي او سمیه ایز فکتورونه لري. له بده مرغه، د هغه وخت راهیسي چي امریکا په افغانستان کی نظامي مداخله کړي ده، افغانستان داسي تکره سياسي لیدرشیب نه دی پیدا کړی چي لدې مشکلاتو سره مبارزه وکړای سي. نه حامد کرزي او نه هم اشرف غني دا خلا ښکته کړي ده.

غرب تمه درلوده چي دا مشران به د شخصي قدرت پر ځای ملي وحدت تقویه کاندې، خو هغوی په عوض کی — تفرقه واچوه او حکومت وکړه — پالیسي غوره کړه. هغوی په افغانانو کی سمتي او قومي اختلافات راوپارول، پراخ اداري فساد او بدې حکومتوالی ته یې لاره اواره کړه. حامد کرزي او اشرف غني دواړو د کاذبي دیموکراسی تر شا یوازي د خپل شخصي اقتدار او نفوذ د پراخولو لپاره کار وکړ، او شخصي گټو ته یې پر ملي منافعو باندي ترجیح ور کړه.

نو لهدا، هیڅ د حیرانتیا خبره نده چي د افغان حکومت له ۲۰۰۱ راهیسي کمزوری او په تمامه معنی د امریکا پر چندی او حمایت باندي تړاو لري. همدا سبب دی چي افغانستان د خپلو گاونډیانو د حرص قرباني دی، په تیره بیا د پاکستان، د سترو طاقتونو د رقابت او د سیمه ایزو ملکونو د سیالیو میدان گرځېدلی دی. اوس د افغانستان په کشاله کی هند او پاکستان، ایران او سعودی عربستان، د امریکا او ایران تر مینځ دوښمني، د پاکستان او چین تر مینځ دوستي، د هند او امریکا تر مینځ دوستي، او بالاخره د امریکا او روسیې تر مینځ رقابت نقش لري.

پدې وروستیو وختونو کی، د افغانستان د آرامولو لپاره د امریکا هلي ځلي تر اوسه پوري کامیابه سوي نه دي. تر اوسه پوري خلیلزاد چندان پر مختگ نه دی کړی. د خلیلزاد د نه موفقیت یو سبب دا دی چي قریب دیرش کاله کېږي چي هغه د افغانستان په مسایلو کی ښکېل دی. اشرف غني پر خلیلزاد باندي باور نه لري. خلیلزاد ایران حذف کړی دی. مسکو او اسلام آباد خلیلزاد ته د شک په سترگه گوري. ځکه خلیلزاد پخوا پر پاکستان او مسکو باندي زیات انتقادونه کړي ول.

اوس نو، که چیري په افغانستان کی د سولي او ثبات د راوستلو لپاره امریکا او روسیه ناکامه سي، د ملگرو ملتونو د امنیت د شورا پنځه دایمي غړي باید پدې برخه کی یوې اجماع ته سره ورسېږي، او دا مسله بین المللي سولي ته یو تهدید وگڼي. د هغوی هدف باید وایي چي د افغانستان گاونډیان دپته وهڅوي چي په افغانستان کی د نیابتي جگړو څخه لاس په سر سي. څو له یوې خوا د امریکایي قواوو د منظم خروج سره مرسته وسي، او له بلې خوا د افغانستان جیوپولیتیکه بی طرفي تضمین سي.

خو دمگړی دپته اړتیا سته چي پر افغان مشرانو باندي فشار واچول سي، څو د خپل ځان او وطن لپاره ملي اجماع ته سره ورسېږي. خو له بده مرغه، دا اجماع بنایي د افغان ځورېدلي ولس لپاره په مناسب وخت کی تر سره نه سي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خبر و لولی